

Bilag 13

Roskilde Universitetsbibliotek
Klubben for bibliotekarer
RUC, Marbjergvej
Postbox 258
4000 Roskilde

Til arbejdsminister Svend Auken

I de sidste par måneder har dagspressen bebudet en snarlig fremsættelse af et lovforslag til ændring af »lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.«. Ændringerne skulle især dreje sig om en stramning af reglerne for fuldtidsforsikrede deltidsansattes muligheder af at modtage supplerende dagpenge. Nu er lovforslaget kommet, og af bemærkningerne hertil fremgår det, at argumentationen for stramningerne hovedsagelig er følgende:

Arbejdsgivere udnytter den nugældende lovgivning ved at lade staten betale for at lade medarbejdere gå på arbejdsfordeling.

Mange modtager uberettiget supplerende dagpenge, idet man i virkeligheden ikke ønsker fuldtidsarbejde.

Hvad angår det første, lyder det rimeligt, at arbejdsgivere ikke på denne måde bør kunne udnytte systemet. Det groteske i denne argumentation er bare, at staten, som vel er Danmarks største arbejdsgiver, i realiteten står som en af de største udnyttede af systemet. I de sidste 4-5 år er der normeret et minimalt antal stillinger inden for staten. Det har betydet, at statsinstitutioner med et stadigt voksende behov for arbejdskraft har været henvist til at dække deres behov ved hjælp af et stort antal deltidsstillinger uden for den bevilgede personaleramme. Det lille antal normerede fuldtidsstillinger og de ovenfor nævnte unormerede deltidsstillinger har medført at personer, hyppigt nyuddannede, for overhovedet at få kontakt med arbejdsmarkedet har måtte søge deltidsstillinger, og har kunnet klare det økonomisk fordi muligheden for at modtage supplerende dagpenge forelå. Hvad angår det andet, at mange uberettiget oppebærer supplerende dagpenge, idet man i virkeligheden kun ønsker at arbejde på halv tid, så må man, for at sige

det mildt, kalde det en udokumenteret påstand, og en nedvurdering og mistænkeliggørelse af de personer, det drejer sig om. En påstand, der kun kan tjene til at øge de farlige tendenser der er til at tegne et billede af den arbejdsløse, som en i virkeligheden arbejdssky person.

De sanktioner, der omtales i bemærkningerne til lovforslaget, stiller den ufrivilligt deltidsansatte overfor en endnu mere usikker fremtid. Betingelsen for at fortsætte i sit deltidsjob med supplerende dagpenge er, at arbejdsgiveren vil underskrive en »frigørelseserklæring«, hvilket mange arbejdsgivere ikke vil – og så er den arbejdssøgende helt ude i mørket. Af bemærkningerne fremgår det også, at den fuldtidsforsikrede deltidsansatte i realiteten totalt mister retten til understøttelse hvis vedkommende afslår at modtage anvist fuldtidsarbejde af »mere end midlertidig varighed« (i denne forbindelse er 5 uger nævnt som »mere end midlertidig varighed«. Hvis 5 uger ikke er meget »midlertidigt« – hvad er så midlertidigt?). Som bemærkningerne er udformet må det frygtes, at denne regel vil blive benyttet som en anden mulighed for at få den fuldtidsforsikrede deltidsansatte ud af arbejdsmarkedet, især da det også fremgår af bemærkningerne, at »arbejdsformidlingskontorerne vil blive anmodet om at forstærke bestræbelserne på at anvise fuldtidsarbejde til fuldtidsforsikrede med deltidsarbejde«.

Ganske vist hedder det også: »Samtidig vil der blive arbejdet på at få ændret stillingsstrukturen inden for det offentlige område, således at så mange stillinger som muligt bliver normeret som fuldtidsstillinger«. En meget vag formulering. Det eneste rimelige ville være, at staten gik foran, og normerede et nødvendigt antal fuldtidsstillinger, svarende til det antal halvtidsstillinger, der nu eksiste-